

Шлюб як заповіт

Про шлюб говорять дуже часто, однак цю тему все ще не набридло обговорювати. Як потрібно створювати сім'ю і, найголовніше, як Бог дивиться на сім'ю і шлюб зокрема? Ці питання хвилюють кожне покоління, і хоч відповіді на них відомі, та повторювати їх час від часу не буде зайвим. Адже суспільство має звичку забувати все цінне і правдиве.

Сучасні сім'ї у великій небезпеці
У наш час існує дуже багато проблем сучасних сімей. Навіть сатанисти моляться про те, щоб руйнувалися християнські родини. А якщо ви думаєте, що суспільство налаштоване їх зберегти, то дуже помиляєтеся. Можливо, ми самі зацікавлені зберегти наші сім'ї. Але і це питання є спірним. Адже через матеріальні проблеми батьки «пропадають» на заробітках, уділяючи недостатньо уваги і любові своїм близьким. Жінка будує кар'єру у той час, коли її головним пріорите-

том є сім'я і діти. Так, можуть бути варіанти, коли вона поєднує і роботу, і сім'ю, але в основному – це все ж такі сім'я. Татів практично нема, процвітає «безбатьківство» при живому батькові. І, як наслідок, росте рівень розлучень. Сьогодні він досягає 60-70%.
Сучасне суспільство дуже лояльне до розлучень. Вітається те, що називається громадянський шлюб. А по суті, це громадянський блуд. Поширені аборти – вбивства своїх дітей, і не поширені моральні цінності. Нема внутрішнього стержня, на якому могла

би триматися сім'я. Немає цього еталона, і люди не хочуть його мати. Але Бог подарував нам Біблію – скарбницю, у якій є відповідь на питання, як будувати життя.
Держустанови теж не сприяють зміцненню сімей, а навпаки, підривають авторитет батьків. Дітей у школі навчили прав, але обов'язків не прививають. Не навчають жити, не вчать відповідати за свої вчинки. Як батьки, так і діти не розуміють своїх ролей і того, хто за що відповідає. Батьки не виконують своїх обіцянок. Якби менше

обіцяли, то виконали б. А виховання взагалі передали на Інтернет. Все це приводить до духовної кризи, незрілості, неготовності створювати сім'ю. Адже часто молоді люди, вивчившись, розписуються в РАГСі, думають, що цього достатньо.
Ці проблеми слід вирішувати з допомогою Бога і Його Слова. Інститут сім'ї починається з виховання дітей. Виховувати дітей не може навчальний заклад, вулиця, ця відповідальність покладена на батьків. Життя на землі починається і закінчується сім'єю.
У чому полягає головна мета шлюбу?

Для того, щоб розуміти мету шлюбу, потрібно знати, для чого ми живемо взагалі. Ціль шлюбу – прославляти Бога. Якщо сімейна пара не ставить перед собою такої мети, то кінцем їхніх відносин буде розчарування і руїна. Ісус докоряв людям за те, що вони не шукали слави Божої, а хотіли слави для себе. Шлюб можна визначити як «одне для одного і разом для Бога». Для кращого розуміння варто звернутися до першоджерел.
«І сказав Бог: Створімо людину за Нашим образом і подобою, — і хай панують над рибами морськими, птахами небесними, худобою, над усією землею й усіма плазунами, які повзають по землі» (Бут. 1:26).
Коли говоримо про образ Божий, то можемо у явити собі дзеркало, у якому Бог, дивлячись, хоче побачити Своє відображення. Славити Бога – означає робити Його значимим у нашому житті. Як це відбувається на практиці? Діти прагнуть бути схожими на батьків, а Бог хоче, щоб ми прагнули бути схожими на Ісуса Христа. Мета створення як окремо людини, так і сім'ї – бути схожим до Бога.

А що, якщо сім'я не виконує свого покликання? Чи відпустить Бог таку сім'ю напризволяще? Ювеліри, для того щоб отримати золото найвищої проби, піднімають температуру до тисячі градусів, так що згоряють усі домішки. Так і Бог підіймає температуру до тих пір, поки не утилізується зайве, і Він не побачить Свого відображення в сім'ї. Ми часто не налаштовані самі змінюватися, а хочемо, щоб змінювався наш партнер у шлюбі. Але це марно. Адже сім'я – це єдність у різноманітті.
Зазвичай у шлюбі не буває ідеального чоловіка й ідеальної дружини. Вони просто не можуть зустрітись: ідеальна дівчина ніколи з першого разу не дасть відповідь ідеальному чоловікові, а він не буде просити двічі.

Продовження на сторінці 2

Якби я знала...

Сім'я – як багато теплого й ніжного в цьому слові. Це – ніжні обійми й трепетні зізнання, перші побачення й спільні переживання, романтичні вечери та яскраві спогади. Але, на жаль, для багатьох роздуми про шлюб і сім'ю не викликають теплих почуттів, для них – це біль невиконаних обіцянок, зради, докори й обвинувачення, це – сльози ночами в подушку й постійні сварки. Чому те, що заплановано Богом як тиха гавань любові та єдності, стало місцем війни й розбрату? Чому мрії про щастя розбиваються об реальність буднів? Чому так багато фільмів і пісень про розбиті серця, зрадництво й нещасливу любов?
Напевно, важко буде знайти дівчинку, яка не мріє про гарне весілля й пишну білу сукню. Але: «якби я знала, що так буде», «якби я тільки могла припустити», – зітхають молоді жінки, дівочі мрії яких давно вже втілилися.
У чому розчиняється любов?
Але ж і справді, сім'я – це не так просто. Виявляється, щастя неможливо одержати як весільний подарунок. Емоції вщухають і на зміну завищеним очікуванням приходить реальне життя, і кожна молода пара починає вчитися жити разом. І це зовсім не просто. Не всі слова й шлюбні обіцянки мали під собою міцну основу. Цукерково-букетний період проходить так само стрімко, як весна. Та якщо це так складно, якщо шлюб і сім'я приносять із собою стільки проблем, навіщо вони взагалі потрібні? Сьогодні так думає все більше молодих людей. І все голосніше мовиться і діється «цивільний шлюб». Начебто й разом і водночас ніхто нікому нічим не зобов'язаний. Якщо щось не так, якщо почуття охололи, то просто зібрав речі й гайда на пошуки нових відчуттів. Складно засудити молоде покоління за таке ставлення до сім'ї, тому що багато хто з них любов бачать лише в серіалах.

Продовження статті на сторінці 4

Сімейний бюджет

Знання цих основ фінансової грамотності кардинально змінять ваше ставлення як до доходів, так і до заощаджень. Вони навчать, як не «виживати», а добре і гідно жити навіть на невеликий дохід; як розподіляти доходи і витрати; у що вкладати «вільні» гроші і як не потрапити у борги.
Одного разу я потрапив у дуже складну фінансову ситуацію. Ми з дружиною мали намір взяти дитину з притулку для дітей з інвалідністю, але потрібна була відповідна житлова площа. Я домовився з родичами, взяв доларову іпотеку і купив квартиру. Але коли дитина була вже у нас, родичі сказали, що не дадуть жодної копійки.
За кілька місяців сума платежів удвічі перевищувала суму моєї зарплати. Це була дуже складна ситуація, але, знаючи, що Бог особливо піклується про сиріт і вдів, я молився. І розмовляв із банком! Мені пішли назустріч, банк зробив реструктуризацію кредиту – так, що нам можна було і жити нормально, і виплачувати іпотеку.
Зазвичай людикладають зароблене в сферу своїх бажань і розваг, але потім приходять рахунки – обов'язкові платежі – наприклад, комунальні послуги, борг по кредитній карті, і на їх оплату нічого не залишається, і вони змушені брати нові кредити, щоб повернути борги, або знову позичати. Щоб правильно розподіляти дохід, потрібна система.
Моя сім'я розподіляє фінансові витрати, користуючись системою конвертів. У перший конверт відкладаємо обов'язкові щомісячні платежі: гроші на оплату комунальних послуг, транспортні витрати, їжу.
Друге місце розподілу фінансів – виплата боргів. Чим менше боргів – тим більше грошей залишається на інші витрати. Багато фінансових експертів кажуть, що найвигідніша сфера, куди потрібно інвестувати – це здоров'я і освіта. Тому третій – здоров'я і освіта.

Продовження на сторінці 3

«Всі разом – за сім'ю!» – національний рух в Україні

Протягом останніх чотирьох років інститут сім'ї в Україні піддається особливим атакам – як з боку вітчизняних політиків, так і з боку структур Європейського Союзу. Намагаються викреслити слова «чоловік» і «жінка» зі статті про шлюб у Конституції, просувають ідею «одностатевих цивільних партнерств», прагнуть відповідним чином відкоригувати шкільні програми і редакційну політику ЗМІ. І багато іншого...

Особливим шоком для українців став «План дій з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на період до 2020 року». Цим документом передбачено за кілька років повністю змінити українські закони, які регулюють відносини в сфері сімейного та цивільного права. Всі загрози інституту сім'ї працівники організації «Всі разом!» описали у буклеті «Не вирізайте сім'ю в Україні!»

Але разом із цим в Україні за ці роки піднявся масштабний національний вуличний рух «Всі разом – за сім'ю!». Перші вуличні заходи на сімейну тематику почали проводити у Києві ще восени 2003 року. Почалося все з ініціативи журналіста і громадського діяча Руслана Кухарчука. Спочатку це були невеликі марші по Хрещатику, пізніше – акції біля будівель Верховної Ради, Кабінету міністрів та Адміністрації Президента.

У 2012 році на ходу «Всі разом – за сім'ю!» вулицями київського Подолу вийшли вже понад 2000 учасників. За кілька років кількість задіяних у просімейному русі збільшилася до десятків тисяч. У 2016 році сімейні фестивалі пройшли вже в 23 містах. А минулого року вже понад сто тисяч українців у 37 містах вийшли на вулиці.

У 2017-му фестиваль «Всі разом – за сім'ю!» у столиці вперше став дводенним. Подія вчоргове розмістилася на Поштової площі

(цю локацію вже неофіційно називають Сімейною площею). Три десятки локацій сімейного сервісу надавали послуги відвідувачам і пропонували їм подарунки. Вдень на сцені реалізовували програму для дітей та підлітків. Увечері – для молоді та батьків. Хедлайнерами свята стали співак Kіshe і група «Друга Ріка». Рекламна кампанія напередодні фесту розмістилася на кількох десятках білбордів та сітілайтів. У свої поштові скриньки кияни отримали десятки тисяч запрошень. Отож сімейне вуличне дійство за два дні відвідали рекордні понад 30 тисяч осіб.

Руслан Кухарчук, лідер національного руху «Всі разом – за сім'ю!», каже: «Сімейні фестивалі – справа для всіх: для громадян, церков і громадських організацій, для бізнесу і підприємців. Тобто всім нам варто об'єднатися, щоб піднімати цінність сім'ї і допомагати родинам. Вуличні сімейні заходи формують суспільні цінності і національні пріоритети. Є родина – є Україна! Це не гасло, а констатація! Чоловіки, дружини, діти – сотні тисяч сімей нині єднаються для потужної і красивої маніфестації».

Всі сімейні заходи в Україні проводяться в теплу пору року – на центральних площах, вулицях і парках. Їх об'єднує одна мета: побудова країни, де родинні та християнські цінності є ключовим пріоритетом у суспільній традиції та державній політиці.

У 2018 році фестиваль «Всі разом – за сім'ю!» у Києві традиційно пройде на Поштової площі 9-10 червня. Але ще важливіше, що цього року національний вуличний рух поширяться вже на рекордні 50 міст.

Щоби підтримати національний сімейний рух в Україні, будь ласка, зв'яжіться з офісом організації «Всі разом!»: vsirazom@vsirazom.ua // +38 (098) 858-4848.

Таємний рецепт успіху полковника Сандерса

Найвідоміший засновник сітки ресторанів швидкого харчування Kentucky Fried Chicken, полковник Харланд Сандерс Девід народився 9 вересня 1890 року в Генрін-віллі, штат Індіана.

Після смерті батька, коли йому було 6 років, його матері довелося вийти на роботу і Сандерс став самостійно турбуватися про своїх молодших брата і сестру.

Сандерс почав багато готувати, і готувати доволі смачно, родичі стали підкреслювати, що у хлопця є відмінні здібності до цієї справи. Але заробляти цим на хліб він почав лише через 30 років.

А до цього чим тільки не займався, але жодна з робіт не була його улюбленою. Пробував себе фермером, ковалем, кондуктором трамваю, рядовим армії, кочегаром паровоза, страховим агентом, вантажником, автослюсарем.

Пролетіла більша частина життя, а він до цих пір був дрібним чоловіком, який нічого не досягнув, не мав грошей, щоб жити, розчарувався у житті.

Коли Харланду було біля 40 років, він

відкрив свою першу успішну справу – автотайстерню. Але помітив, що по дорозі часто зупиняються голодні туристи і вирішив відкрити свою їдальню, де власноручно смажив курчат, додаючи свою унікальну приправу. Курятина стала дуже популярною, дохід приносила неймовірний.

Коли йому виповнюється 70 років, Kentucky Fried Chicken виходить на пік слави, старий полковник вирішує продати компанію інвесторам за 2 мільйони доларів і посаду голови компанії, за яку йому платили 250 тисяч доларів щорічно.

Але є ще одна частина біографії відомого підприємця, яка мало відома. Він пережив глибоке навернення до Бога у 1967 році і став одним із найбільших жертводавців на потреби церкви.

Незадовго до своєї смерті у віці 90 років, 1980 року він сказав: «Я завжди розумів, що нема змісту бути найбагатшим на кладовищі. Звідти ви не можете управляти. ... Люди не знають, що я віддав більшу частину своїх грошей, і більшість із них пішла в церкви».

Підготував Анатолій Якобчук

Одностатеві партнерства будуть вилучені з Національної стратегії з прав людини

Одностатеві партнерства будуть вилучені з Національної стратегії з прав людини. Автору петиції, пастору Церкви євангельських християн Віктору Танцюрі повідомили, що з Плану дій з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини вже вилучено шостий підпункт 105 пункту, в якому йшлося про легалізацію в Україні зареєстрованого цивільного партнерства для різностатевих і одностатевих пар.

Як можна пересвідчитися на сайті Міністерства юстиції, підпункт про цивільне партнерство одностатевих пар справді вилучено з вердиктом: «Виконання неможливе».

Шлюб як заповіт

Початок на сторінці 1 Сутність шлюбу відкривається у стосунках завіту

У другому розділі книги Буття сказано: «Тому залишить чоловік свого батька й матір і пристане до своєї жінки, — і будуть обоє одним тілом» (Бут. 2:24). Суть шлюбу – це завіт, урочистий союз, договір. Основою для нього є любов як необхідність. Печаткою цього завіту – сексуальні відносини. Проблема сучасного суспільства в тому, що люди спотворили все і поставили з ніг на голову. Вони вирішили, що можна починати з інтимних стосунків. Але Біблія каже, що це є блудом і перелюбом, за який Бог буде судити людей. Бог задумав, щоби спочатку чоловік залишив батька і матір, потім пристав до дружини, а лише після цього двоє стануть одним тілом. Якщо все починається з блуду, то ви просто скористалися можливістю шлюбного союзу, не вступаючи в сам шлюб і не маючи цього союзу.

Шлюб – це довічний союз між одним чоловіком і однією жінкою. Але і тут суспільство пропонує свої варіанти. Воно не хоче офіційного шлюбу, і з'являється громадян-

ський, який, як раніше говорилося, є по суті блудом. Люди кажуть: вступімо у зв'язок із представниками своєї статі, і з'являються сексуальні меншості. Але це Біблія категорично засуджує, достатньо пригадати, чим скінчили Содом і Гоморра. А як на рахунок багатоженства, запитаєте ви? Біблія ніколи не вітала багатоженство, хоч стверджує це як факт. Так, у Авраама було багато жінок, але одна кохана. Бог створив людину так, щоб вона проявляла любов лише до однієї людини. Бог вирішив, що чоловік має любити. Йому потрібно знайти свій вибір і полюбити його. Сьогодні ми отруєні поняттям, що почуття керують вибором. Але почуття – це дорога, як правило, великого обману. Не вірте своїм емоціям, у вас має бути сильніший критерій. Таким критерієм і є свідома любов. Чоловік має полюбити свою дружину на все життя. Це і є завітні відносини.

Бог у сімейних відносинах

Ми часто думаємо, що свідками шлюбу є лише духовні особи, або представники РАГСу, які оголошують вас чоловіком і дружиною, свідки, які своїми підписами підтверджують цей завіт. Але ми забуваємо про Головного

Свідка шлюбу. Бог є гарантом всього, що відбувається. Бог – Невидима Особа, Яка завжди присутня в сімейних стосунках.

Є інше, схоже запитання: Хто реально поєднує? У Євангелії Марка є цікава історія про те, як одного разу до Ісуса прийшли фарисеї з запитанням, чи можна розводитися. На що Ісус відповів, що спочатку Бог створив чоловіка і жінку і призначив їм бути разом одним тілом. І в кінці підсумував: «Отже, що Бог поєднав, те людина хай не розлучає» (Мк. 1:9). Дає шлюб Бог, а не священик. Якщо у вас не було церковного шлюбу, це не означає, що Бог не був Свідком і не поєднав вас. Ви – у завіті.

Зобов'язання – клей шлюбних відносин, які відіграють важливу роль. Вони зберігають сім'ю, а не почуття. Завіт у Біблії супроводжується зобов'язаннями. Бог принциповий, Він очікує завітних стосунків і від нас. Як тільки дані двосторонні зобов'язання, відступати нікуди. Шлюб – це добровільний вступ в рабство. Головне зобов'язання в шлюбі – любити, воно вміщує у собі і все решту. Любити, значить прощати, просити прощення, терпіти, смирятися, не ображатися, не мститися, не робити зла. Немає змісту вимагати від дружини покори чоловікові, якщо вона його не любить. Так само

немає змісту говорити чоловікові, що він має управляти сім'єю, якщо він не любить.

Заборони в шлюбі

Що ж заборонено в шлюбі? Порушення обіцянок. Будь-яка форма нелюбові. Образливе мовчання. Образливі слова і погляди. Лінь у будь-якому прояві. Невдоволення і неухважність. Біблійна любов – це наказ, а не питання вибору. Гарні стосунки є там, де дружина кориться своєму чоловікові від усього серця. А чоловік, у свою чергу, проявляє жертвну і безумовну любов, незалежно від того, що відбувається з іншого боку. У шлюбі завжди є третя сторона – Бог. Якщо ви будете жити лише перед людьми, а не перед Ним, зробите багато помилок і матимете проблеми. Бог – Суддя, Який питає за порушення завітних відносин.

Дає надію те, що Бог потурбувався, як зробити це все реальним. Дух Святий – особливий подарунок, який Бог дає людям. Одним із плодів Святого Духа є любов. Любити по-справжньому без Бога не можемо. Якщо ти знаєш Бога, маєш із Ним близькі відносини – ти зможеш побудувати правильні і завітні стосунки і у сім'ї. Без Бога зберегти сім'ю нереально.

Володимир Омельчук

СЛОВО ПРО СЛОВО

Ми не бачилися довгі роки, хоча виросли в одному дворі і товаришували з дитинства.

Наші батьки служили в одній частині. Наш будинок так і звали – «солдатський». А зустрілися зовсім випадково у дитячому садку, куди водили дітей. Працювали на одному заводі, але в різних підрозділах. Віта чула, що у мене загинув чоловік і залишилося двоє малих діточок. Вона знала мого покійного чоловіка, бо він із дитинства був нам як брат, і хоч був старшим – товаришував із моїм старшим братом, але шанував наше дівоче товариство, на відміну від мого старшого брата, який інакше як «шмарлі» нас не звав.

Вона розповіла мені свою історію Кохання. У неї закохався однокласник Степан – син шкільної прибиральниці. Батьки дівчинки були не в захваті – не такої пари вони хотіли для доньки підполковника. Віта теж відносилася до хлопця по-дружньому. Вона знала йому ціну – його вірності, цілеспрямованості, наполегливості. Тато хлопця трагічно загинув на залізниці, коли Степанкові ще було два рочки. З тих пір він став чоловіком у родині. Влітку працював, щоб заробити на телевізор. Вчився добре, вчителі прогнозували йому непогане майбутнє.

Коли вони закінчили школу, Степанко освідчився у коханні. Він сказав: «Я знаю, що ти мене не кохаєш, але зроблю все, щоб нам вистачило для щастя мого кохання!»

І він дотримав свого слова. Вчитися сам не пішов, але після одруження примусив учитися Віту, а сам утримував сім'ю: жінку і кохану донечку. Пішов на найтяжчу роботу, аби його дівчатка мали все найкраще: одяг, меблі, красивий посуд.

Але це було не головне. Віта згадувала, як він влаштовував вдома чудові романтичні вечори, як вони проводили вихідні на Дніпрі, на риболовлі, живучи тижнями у наметі на островах. Як гуляли із малою, а самі по черзі бігали читати новинки у бібліотеку, як засинали його кохані під дивовижні казки їхнього казкаря. Віта розповідала, як вона поступово відкривала свого чоловіка і закохувалася.

Йшов лютий – сніжний і морозний! І ми домовилися зустрітися у неділю і по-

Любов, що сильніша за смерть

кататися з дітьми на Дніпрових схилах на санчатах. Але зустрілися значно раніше.

Увечері, коли я прийшла за синами у садочок, побачила Вітину маму у чорній хустині – заплакану і засмучену, вона вбирала притихлу Наталочку. На моє німе питання відповіла: «Степана нашого сьогодні вбили!»

Я полетіла до Віти в їхню затишну квартиру. Вона сиділа мовчазна, застигла, перед нею лежав розгорнутий сімейний альбом, де з усіх карток усміхався нам Степан.

В тумані пройшли поховання, обід, якісь люди... Всі знали мене, а я майже нікого, крім Вітиних батьків, не впізнавала.

Степана вбили, коли повертався з нічної зміни. Хоч він сам виріс у страшній скруті, та мав завжди вишуканий одяг. У той день він отримав преміальні і платню – великі гроші на той час. Його вдарили по голові ззаду, а потім неприязного роздягли і викинули у Дніпро. У нього вистачило сил добратися до берега, де його знайшли хлопчакки. Степан встиг назвати адресу і телефон, та лікарям не вдалося його врятувати...

Прошло дев'ять днів. Ми з Вітою збиралися на цвинтар, пішли купувати квіти. Продавець запитала для кого беремо квіти. Відповіли, що для чоловіків, і вибрали по дві пурпурові троянди. «Таж пару беруть для покійників!» – зауважила жіночка. Ми сказали, що нам саме для покійників і треба. Поглянувши з жалем на наші чорні шапочки, вона зітхнула і віддала квіти задешево, хоча ми і пручалися. Настояла.

На цвинтарі пішли до дорогих могил. Так сталося, що Степана поховали через

дорогу від могили мого чоловіка. Я підійшла, погладдила холодне дороге обличчя, поклала квіти. Повернулася до Віти.

Вона стояла – тоненька, вся в чорному – біля свіжої могили, де зі снігу, перемішаного із глиною, виглядав серед купи квітів великий портрет із усміхненим обличчям Степана. Смук стиснув моє серце, і я прикрила рота, аби стогін не налякав мою подругу. З очей лилися тихі сльози.

Раптом Віта обернулася до мене, і я побачила її... усміхнене обличчя!!! Помітивши мій стривожений погляд, вона спокійно відповіла: «Не лякайся, я не збожеволіла. Я радію за нас із тобою, подруго! Ми – щасливі! Скільки людей роками живуть під одним дахом, сплять під однією ковдрою, навіть дітей мають, але не знають справжнього кохання. А ми з тобою – щасливі, бо мали його. І наші половини пішли на той світ щасливими. Ми не скривдили їх ані поглядом, ані словом, ані справами. Нам не соромно буде подивитися їм у вічі у Вічності! Я хочу тобі подякувати – якби не ти, я б не змогла вибратися із горя. Я думала – якщо ти тримаєшся і знаходиш сили для життя із малими дітками, то я не маю права опускати руки! І сльози наші їм не потрібні! Хіба щасливі плачуть?»

Я втерла сльози, обійняла свою сестру по щастю: «Пішли додому, філософе! Нас діти зачекалися!»

І ми пішли, спираючись одна на одну, як два підбитих птахи, що живуть наперекір усім бідам. Бо у Бога нема мертвих. У Нього всі живі! І наші кохані – теж!

Наталія Кальчева

Джерело: klub.life

НОВИНИ

Парламент підтримав позицію Ради Церков щодо обов'язкової згоди на трансплантацію

Під час доопрацювання Закону щодо трансплантації органів та інших анатомічних матеріалів людини парламентарі врахували позицію Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій щодо

обов'язкової згоди донора на трансплантацію.

Напередодні голосування Всеукраїнська Рада Церков і релігійних організацій звернулася до керівників парламентських фракцій з проханням підтримати підхід «презупції незгоди» на трансплантацію, запропонований до другого читання Комітетом ВР з питань охорони здоров'я. Цей підхід передбачає неможливість проведення подібних операцій без прижиттєвої письмової згоди донора, а у разі її відсутності – за умови письмової згоди його найближчих рідних.

Прийнятий закон також забороняє укладати чи пропонувати договори купівлі-продажу анатомічних матеріалів людини.

Прийнятий закон відкриває можливість для впровадження в Україні сучасної системи трансплантології, вводить посаду трансплант-координатора і запроваджує добровільну згоду особи на вилучення її органів після смерті. Тобто вилучити анатомічні матеріали (органи, їх частини, тканини, анатомічні утворення, клітини людини, фетальні матеріали) можна, лише якщо людина за життя дала на це згоду.

Інститут релігійної свободи, Київ

В Національному Дні Молитви за Україну візьмуть участь біля 10 000 чоловік

Захід під назвою Національний День Молитви за Україну, який відбудеться 2 червня у Палаці Спорту в Києві, відвідає біля 10 000 віруючих.

Національний День Молитви підтримали 20 християнських об'єднань України, які беруть участь в підготовці заходу. По всьому Києву вже розміщено біг-борди та афіші з запрошенням на захід.

Під час Дня молитви єпископи почергово будуть звершувати молитви за різні потреби країни. У Національному Дні Молитви буде брати участь міжконфесійний хор і християнські виконавці, а також запрошено представників влади.

invictory.org

В 70-річний ювілей Ізраїлю в Єрусалимі відкрилося посольство США

Відтепер посольство США в Ізраїлі знаходиться в столиці – Єрусалимі. Політичні та релігійні лідери відзначили цю подію, яка відбулася в 70-річний ювілей Ізраїлю.

У своєму відеозверненні президент США Дональд Трамп сказав, що його рішення означає визнання реальності. «Ізраїль є суверенною державою, яка має, як і будь-яка інша суверенна держава, право визначати власну столицю, але протягом багатьох років ми не визнавали очевидної і простої реальності: столицею Ізраїлю є Єрусалим», – сказав він.

Після майже 23 років Закон про посольство в Єрусалимі виконаний – посольство США тепер в Єрусалимі. Але, зі слів деяких, сьогодні не лише вписана нова сторінка в історію, але і виконалося пророцтво. «Ми бачимо виконання пророцтва. Я не знаю, коли повернеться Господь, але я впевнений, що сьогодні цей день наблизився», – сказав Роберт Джефферс – пастор баптистської церкви з Далласа.

Тим часом тисячі палестинців вчинили безлад біля кордонів Ізраїлю в Газі, протестуючи проти переносу посольства, а також відзначали так званий День катастрофи, яка досягнула палестинців, коли було утворено державу Ізраїль. Під час безладу загинуло більше п'ятдесяти людей, а ще сотні отримали поранення.

emmanuel.tv

Сімейний бюджет

Початок на сторінці 1

Ще в один конверт відкладаємо кошти, які підуть на благодійність. Про це теж часто забувають, хоч я б у системі розподілу витрат поставив ці витрати на перше місце.

У Біблії є обітниця: «Хто милостивий до вбогого, той позичає для Господа, і чин його Він надолужить йому» (Прип. 17:19) і «Здобуток людини то милість її» (Прип. 19:22). Я пропоную жертвувати хоча б невелику суму, але пережити цю радість.

І тільки на останнє місце я ставлю витрати на розваги і бажання. У цей конверт збираємо на новий телефон, планшет і т. ін.

Буває, що з'являються вільні гроші. Наприклад, як наслідок вашого хобі. У моєму житті це було так: я раніше дуже любив фотографувати, і коли у мене виникли фінансові проблеми, я помолився: «Господи, я готовий це хобі направити в русло фінансового забезпечення сім'ї». І став весільним фотографом! Багато разів, коли не вистачало фінансів, мене запрошували працювати.

Добре, коли вільні гроші готові направити на свій розвиток: на найкращу освіту і медичне забезпечення, підвищення професійної кваліфікації або готові інвестувати в ті сфери, які згодом окупляться.

Біблія містить близько 2350 місць, в яких йдеться про фінанси або матеріальні статки.

Зокрема, є слова Ісуса Христа про те, що необхідно бути вірним у тому багатстві, яке нам дано. Біблія вчить про відповідальне ставлення до роботи і пріоритети у розподілі фінансів – що дуже важливо приділяти увагу благодійності і допомозі нужденним.

У Книзі Приповістей (13:23) сказано: «Убогому буде багато поживи і з поля невинного, та деякі гинуть з безправ'я». Тут йдеться про те, що Бог Свою частину зробив – дав необхідний урожай, але люди через безлад зазнають поразки.

Основні біблійні фінансові принципи:

1) Бути задоволеним і вдячним. Дякувати Богові навіть за невелику

зарплату, яку маємо.

2) Бути вірним у тому, що отримали і розподіляти доходи за Божими принципами.

3) Молитися Богу, якщо є певна потреба, тому що Бог обов'язково відповість!

І хочу нагадати, що істинне щастя людини є у виконанні двох Божих заповідей: «Люби Господа, Бога свого, всім серцем своїм, усією душею своєю, і всім своїм розумом, і з цілої сили своєї! Це заповідь перша! А друга однакова з нею: Люби свого ближнього, як самого себе! Нема іншої більшої заповіді над усі!» (Мк. 12:30-31).

Фінанси є одним із інструментів для виконання цих двох заповідей. Ісус говорив, що той, хто добре учинив жебракові, допомагає Йому, тому що ця людина також була створена за образом і подобою Божою.

Мій особистий формат щастя – це моя дружба з Богом. Я навчений Богом, як правильно ставитися до фінансів і використовувати їх для служіння – Богові, своїм близьким й іншим людям. І у цій сфері багато чому навчаюся і нині!

Андрій Долганов

Якби я знала

Початок на сторінці 1

Багато хто не мають батьків, а хтось і матерів. І тому для них любов, що розсіюється, як туман, — це і є реальне життя. І навіть якщо вони створюють сім'ю, то підсвідомо готові до того, що їхня любов теж розчиниться, як цукор у теплому чаї.

Як допомогти підростаючому поколінню? Як застерегти їх від помилкових очікувань і нереальних прагнень? Адже зазвичай навчаємо дітей різних корисних наук — фізики, хімії, алгебри, геометрії... Але мало кому пощастило запропонувати їм уроки під назвою «Як створити щасливу сім'ю?», «Як бути хорошим чоловіком і батьком?», або «Як бути хорошою дружиною й мамою?». Чомусь вважаємо, що вони впораються самі. Але невтішна статистика розлучень свідчить про те, що подружжя не справляються. На сьогодні від 60 до 90 % сімей у деяких регіонах розлучаються протягом перших п'яти років. Близько 70 % дітей ростуть у неповній сім'ї. І не впливає на це ні статус у суспільстві, ні фінансове становище. Сім'ї розпадаються як у знаменитих акторів, так і в простих робітників. Злість і образи панують як у будинках мільярдерів, так і в квартирах безробітних.

А серце щемить...

А чи взагалі існує щасливе

шлюбне життя після весілля? Чи, може, це міф і пережитки минулого? Якщо розгорнете Біблію, то вже на другій сторінці зустрінетеся зі сім'єю. Бог почав розвиток суспільства з повноцінної сім'ї, гармонійної, об'єднаної спільною метою й палким коханням. Але тільки-но між Адамом і Євою проповз древній змії, перша сім'я перетворилася з коліски єдності й взаєморозуміння на поле битви. Пролунали перші докори й претензії, і чим далі перша сім'я віддалялася від Бога й спілкування з Ним, тим звичнішим для неї ставав гріх, тим більше вона піддавалася злу й руйнуванню. І донині не хочемо впокоритися й визнати, що першопричина всіх проблем і труднощів у сім'ї полягає не в партнері, а в гріхові, що став для нас ріднішим від Бога, і в голосі диявола, що милозвучніший для нас від Божого голосу. Адже це він підказує нам отруйні слова, які кидаємо одне в одного. Це він зміцнює в нас рішення не прощати й мстити. Це він дурить нас обіцяними щастям з іншим чоловіком або жінкою.

Намагаємося заповнити душевну порожнечу людською любов'ю, а виявляється те, що щемить там, у глибині серця, шукає й чекає не юнака чи дівчину, а Того, з Ким розлучилися ще в Раю.

Нагодуйте соловейка

Чудовий письменник, професор філософії Пітер Крифт сказав: «Ми всі хочемо Бога; але не всі це знають. Як же про це довідатися? Не лише з чиєїсь молитви, і не на підставі розумних доказів, а з досвіду — із занепокоєння, про яке говорить Августин, із відчуття марноти, про яке говорить Еклезіаст. Перш ніж знайти Бога, знаходимо порожнечу, яку нічим іншим не заповнити. Кожний, не лише «віруючий», створений, народжений, призначений, щоб їсти їжу від Бога (Пс. 103:21). Коли хочемо насититися чимось іншим, то голодуємо. Глибоко в нашому серці живе соловей — настирлива, але безмежно цінна пташина, яка просить їсти. Живе він набагато глибше, ніж безліч звірів, які просять голосно, і дуже легко не розчути його, та й голос у нього тихий, як вітер на Хориві (1 Цар. 19:12). Але якщо не звертаємо на нього уваги, то не знайдемо спокою, скільки б не годували звірів (хоча їх не прогoduеш), тому що соловей — це ми і є, це ми голодуємо».

Джерело радості і насолоди

Вперто намагаємося будувати світ без Бога, біжимо до Нього тільки тоді, коли грим ударить. І так щиро дивуємося, чому ж так часто гримить у нашому житті, примножуються лихо й жах, усе більше й більше зламаних дол? То, можливо, варто прислухатися до голосу мудрості чоловіка, який пізнав обійми сотень жінок, випробував усе, що можна було випробувати, і дійшов висновку: «Нема ліпшого земній людині над те, щоб їсти та пити, і щоб душа її бачила добре із труду свого. Та й оце все, я бачив, воно з руки Бога! Бо хто буде їсти, і хто споживати спроможе без Нього? Бо людині, що перед лицем Його добра, дає Він премудрість, і пізнання, і радість...»

(Еккл. 2:24-26).

Можливо, перш ніж створювати сім'ю, нам варто примиритися з Тим, без Кого неможливо радіти й насолоджуватися? І дозволити Богові заповнити ту порожнечу, той вакуум, що так сильно турбує нас. «Ти створив нас для Себе, і не знає спокою серце наше, поки не заспокоїться в Тобі», — сказав колись Блаженний Августин. Ми одне для одного не можемо бути джерелами щастя. І як би не клялися біля вівтаря зробити одне одного щасливими, якщо ми самі нещасні, то ніколи не зможемо подарувати іншому те, чим самі не володіємо.

Лише щасливі люди створюють щасливі сім'ї. Тільки ті, хто пізнав любов Божу, здатні любити іншого справжньою любов'ю. Тільки ті, хто пережив Боже прощення й милість, здатні милувати й прощати. І як би ви не намагалися знайти якийсь інший рецепт щастя, дійдете до того ж, із чим зіштовхнувся мудрий Соломон: «І життя я зненавидів, бо під сонцем він чиниться, бо все це марнота та повнення вітру!...» (Еккл. 2:17).

Виявляється, є любов і щастя, і щаслива сім'я — це не міф, а реальність. Тільки сім'я і любов повинні починатися не з метеликів у животі, ніжних слів і палких поцілунків, а із серця, наповненого Божим світлом і любов'ю.

Закінчити хочу думкою невідомого мені автора, з яким я цілком погоджуюся: «Любов — це стан душі. Якщо душа влаштована правильно, можна навіть ванну чистити з любов'ю; якщо з душею щось не так, навіть прогулянки по залитому місячним світлом пляжу можна перетворити в бойові дії».

Будьте щасливі з Богом і одне з одним!

Наталія Педченко

СЛОВО ПОЕТИЧНЕ

Запахла ти мені

Запахла ти мені, мов яблуневі квіти,
Засяяла мені, немов свята.
Хотів до тебе тільки притулитись,
А приліпився на усі літа.

Душею й серцем... Міцно — не розняти.
Нам хороше і радісно обом...
Ще шестеро Господь приніс до хати,
Але нам всім не тісно за столом.

І у серцях не тісно нам — просторо,
Бо ж Сам Господь розширив їх без меж.
І дивимось усміхнено угору —
Туди, де наш Ісус, де будем теж.

Мое кохання, всім даєш ти раду,
Хоч спокою не маєш ні на мить:
Тому дай хліба, другому пораду,
Радіє третій, шостому болить...

У тебе усміх, в тебе добре слово
На кожну мрію, на благий порив...
О, поєднались ми не випадково —
Подружжям Сам Господь нас сотворив.

Хоч в березні ще вітряно та сніжно —
Для нас ці дні найкращі й для дітей...
Ми тулимося усі до тебе ніжно,
А ти нас пригортаєш до грудей.

Василь Мартинюк

Подаруй мені, Боже, її

Подаруй мені, Боже, її.

Чи з ребра. Чи відчуту у глині...

І немодні тепер солов'ї

На такий же немодній калині

Вічну пісню свою розпочнуть

І забудуть слова із півноти,

І світанки всі роси зіп'ють

Із її неможливої вроди...

Хто сказав, що не пити роси?

Хто поміряв на частки і квоти

Це небесне світіння краси,

Тихих уст заперечливий вотум?

Подаруй мені, Боже, таки

Цю Тобою сотворену вроду,

Обнадійливий порух руки

І очей провокуючу згоду.

Зливи ці і цю повільно без дна,

Цей незбагнений поклик безодні.

Буде так, як намолила вона.

На вівки віків... Від сьогодні...

Богдан Томенчук

Ти

Ти — музики клубок із кольорових ниток,

Ти — музика в мені, і слухає весь світ,

Господь єднає нас, і маємо разом жити,

Іти крізь ватру днів, Його шукати слід.

Ти загадкова тінь чи світло незбагненне

В пересвіті оцім, — я плутаюсь в словах —

Ти вся, як є, моя, Творцем благословенна,

Ще не оспівана у віршах і піснях.

Ти загадкою є, тому й така прекрасна,

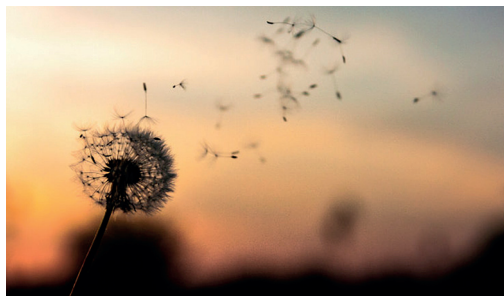
Тому й живу — отак, між зір, на повен зріст,

Ти — музика земна, яка в мені не гасне,

І для життя щодня новий дарує зміст.

Сергій Рачинець

Темні очі... щастя

Вона зайшла в квартиру і повільно зачинила за собою двері. Зняла куртку і просто кинула на підлогу... Немає сил щось прибирати... Немає сил... Вона сіла на ліжко, взяла в руки свого улюбленого плюшевого ведмедя...

— Потрібно спати, завтра важкий день, —

погодилося зі своїми думками і натягнула на себе ковдру. Сон не змусив себе чекати... Глибокий сон...

— Привіт, — на неї дивилися великі карі очі.

— Привіт, — здивувалася вона. — Ти хто?

— Я? — твоє щастя...

— Щастя?! Тож не дивно, що ми не знайомі.

— Ми зможемо познайомитися... Як тебе звати?

— Настя... А тебе?

— Я не знаю... Як ти назвеш мене?

— Чому я повинна дати тобі ім'я?

— Ну... Я ж твоє... щастя...

— Дай подумати... Може, називати тебе «ласкавий прибій»? Або, може «перший мільйон»? Тобі подобається?

— Ні... Я рідніша. Обійматиму тебе і посміхатимуся тобі просто так. Буду витирати твої сльози і завжди любити тебе... А ще... Я буду дуже схожою на тебе. Не відмовляйся від мене... Мамо...

Вона прокинулася в холодному поті...

Клубок у горлі і сльози градом... Дзвінок.

— Алло, нам треба зустрітися.

— Так, потрібно, — дуже впевнено відповіла вона.

Через півгодини на нічній набережній вони стояли, міцно обнявшись.

— Я не піду завтра на прийом... Я бачила сон.

— Я також. Ми назвемо її Надія! Щастя... Його потрібно берегти...

Наталія Тарасенко

ХРИСТИЯНСЬКИЙ ДУХОВНО-ПРОСВІТНИЦЬКИЙ ЧАСОПИС
Адреса: а/с 116, м. Рівне, 33028, Україна.
Телефон: (0362) 63-79-76
www.slovovchitelyu.org

Християнська телепередача «Мир вам»
www.mirvam.at.ua

Заочна Біблійна школа "Емаус"
Безкоштовні дистанційні курси з вивчення Біблії для дорослих та дітей.
Інформація за телефоном: +380987959650, +380970345049
Поштова Біблійна Школа

Духовно-просвітницька газета
Свідоцтво про державну реєстрацію
Серія ТР №597-197р 30.11.2012 р.
Тираж 7000 шт. Віддруковано
Друкарня «Буковинський видавничий дім»
м.Чернівці, вул. Лесина 31
+38 050 997 51 86 +38 098 311 08 98

Головний редактор
Анатолій Якобчук
Верстка та дизайн: Анатолій Якобчук
Літературна редакція: Анна-Віталія Палій,
Олена Якобчук, Людмила Дмитрус
Адреса в Інтернеті: www.slovoproslovo.info

Адреса редакції: а/с - 20, м. Бережани, 47501,
Тернопільська обл. Україна тел. +380966126096,
+380932604710. E-mail: slovoproslovo@ukr.net
Видання здійснюється на добровільні
пожертвування і розповсюджується безкоштовно.
Номер рахунку для пожертвувань:
4149 6258 0837 4761, ПриватБанк

Запрошуємо вас